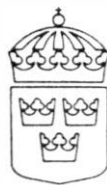

Motion till riksdagen

1988/89: A452

av Göran Engström och Kjell Ericsson (båda c)
Utvecklingscentrum på landsbygden

Mot.
1988/89
A452-454

Det finns i olika delar av landet aktiviteter för eller planer på att bilda någon form av utvecklingscentrum för landsbygden. Att behålla och helst utveckla den offentliga servicen är en strategisk fråga för en effektiv landsbygdspolitik. För närvarande pågår det en spontan utveckling där varje delsektor inom sitt revir snarast verkar i motsatt riktning. Under trycket av besparingskrav, men också av slentrian i tänkandet, sker det inom flera sektorer en nedläggning av olika lokalkontor. Denna utveckling bidrar till att försämma utvecklingsklimatet i de mindre orterna och landsbygden.

Denna tendens mot ökad centralisering behöver därför mötas av sin motsats. Ur denna insikt har tanken på s.k. lokalkontor fötts. Det handlar om en medvetet utformad samordning av offentlig service på mindre orter i landet. Sektorsgränserna rivs och ersätts med lokalkontor där ex. representanter för olika myndigheter och serviceorgan finns under samma tak. Fördelarna blir ex. nära till för samhällsmedborgarna. Anpassning till de lokala förhållandena sker lättare med samlokalisering. Även resursutnyttandet har förutsättningar att bli effektivare.

På länsnivå diskuteras förslag om samordnad länsförvaltning. Idén om lokalkontor där ex. representanter för lantbruksnämnden, skogsvårdsstyrelsen, utvecklingsfond och lantmäteriet kan fungera tillsammans är en form av tillämplad lokal länsförvaltning. Även privata intressenter kan tänkas ingå.

Vi ser klara fördelar med denna idé. Den måste få provas i praktisk tillämpning i större skala. För detta behövs det politiskt stöd från Sveriges riksdag därför att lokalkontorstanken, som en del i ett landsbygdsutvecklingsprojekt, är ingen okontroversiell modell. Ytterst handlar det om regionalpolitik; att få sektorsmyndigheter på olika nivåer att trots motstridiga krav ta betydligt större hänsyn till de förhållanden som råder lokalt.

Glesbygd delegationen har redovisat ett antal aktuella projekt om lokalkontor i olika delar av landet. Norr- och Västerbotten, Västernorrland, Tierp och Möklinta är exempel på län och orter där projekt bereds eller pågår.

Ett exempel på ett utvecklingsprojekt för landsbygden är det s.k. Projekt Trelänsmotet. Bergslagskommunerna Lindesberg, Ljusnarsberg, Smedjebacken och Skinnskatteberg samverkar sedan 1985 med resp. län över kommun- och länsgränserna i det lokala mobiliseringsprojektet Trelänsmotet.

Trelänsmotet uppstod ur den direkta verkligheten. Området präglades av stor brist på arbetstillfällen. ungdomen flyttade från bygden och åldersfördelningen blev som följd därav ytterst skev. Ett typiskt glesbygdproblem.

Projektets huvudmål är att ta tillvara och utveckla de lokala tillgångarna och vända den negativa trenden. Ekonomiskt satsas medel av såväl kommuner, länsstyrelser som glesbygds- och bergslagsdelegationen.

Mot. 1988/89
A452

För att projektet skall kunna fullföljas och ge ett varaktigt resultat bör garantier för dess fortsättning ges av riksdagen.

Hemställan

Med stöd av det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär att glesbygdsdelegationen får i uppdrag att stödja de i motionen beskrivna projekten Lokalkontor och Trelänsmotet.

Stockholm den 25 januari 1989

Göran Engström (c)

Kjell Ericsson (c)